

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. A. Roșca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A. Garbuz, A. Ciobanu, Iu. Grosu)

ÎNCHEIERE

14 august 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vladimir Gaidău,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Gaidău
împotriva Societății pe Acțiuni "Floarea Soarelui" cu privire la anularea ordinului de
concediere, restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral,
încasarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 04 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă :

La 26.03.2018 Vladimir Gaidău a depus cerere de chemare în judecată împotriva
SA "Floarea Soarelui" cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la
locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral, încasarea cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a fost angajat la SA „Floarea
Soarelui” începând cu data de 24.08.2009. În acest sens a fost încheiat un contract
individual de muncă. La această întreprindere a activat până la data de 28.12.2017,
când a fost informat în mod verbal că este concediat. Actele cu privire la concediere
le-a obținut în luna februarie 2018 ca rezultat a interpelării adresate de avocatul Igor
Ciuru întreprinderii SA „Floarea Soarelui”.

Reclamantul a menționat că la data de 28.12.2017, atât timp cât s-a aflat în biroul
juristului dl. Dumitru Coțeruba, în prezența sa, nu a fost întocmit nici un act, iar, în
intervalul orelor 15:00-17:00, a fost sub supravegherea șefului Vladimir Burlac care a
primit de la Vladimir Gaidău instrumentele de lucru și dulapul.

Partea reclamantă a relatat că la întreprindere a rămas o bună parte din hainele lui
de schimb, care valorează 2000 de lei și pe care nu le-a putut lua la momentul
concedierii și nici până la momentul adresării în instanța de judecată, deoarece nu are
acces pe teritoriul întreprinderii.

Reclamantul a specificat că ședința din 18.12.2017, la care a fost adoptată opinia
consultativă a Comitetului Sindical al SA „Floarea Soarelui”, nu a fost una deliberativă,
deoarece la această ședință au participat 7 membri din 12. Or, pentru adoptarea
deciziilor este nevoie de participarea a 2/3 din membrii organelor de conducere a
sindicatului.

Totodată, reclamantul a mai invocat că Președintele Sindicatelor a SA „Floarea Soarelui”, dna C. Sergheeva, i-a promis că va susține cererea cu privire la angajarea lui pe o perioadă determinată în temeiul art. 55 lit. f) Codul Muncii, însă la concedierea reclamantului aceasta nu a participat și a semnat un act fals, adoptat în lipsa lui Vladimir Gaidău.

Reclamantul a considerat că concedierea lui, pe temeiul că este pensionar, este o discriminare în raport cu persoana lui și încalcă prevederile art. 43 (1) din Constituția RM. Susține că este singurul întreținător al familiei, formată din 3 membri, persoane cu grad de dizabilitate. Are studii superioare și este recunoscut victimă a represiunilor politice, care conform Legii nr.1225 din 08.12.1992 beneficiază de înlesniri sociale. Din lipsa de surse financiare, la moment statul Republica Moldova nu compensează aceste cheltuieli și este nevoit să procure din banii proprii xxxxxx, însă fiind privat de dreptul de a munci nu poate câștiga bani suficienți pentru a acoperi cheltuielile legate de xxxxxx și întreținerea familiei.

De asemenea, reclamantul a mai susținut că are nevoie de bani pentru a urma în permanență procedura xxxxxxxx cu care s-a intoxicat în rezultatul accidentului de muncă din data de 20.12.2014 la SA „Floarea Soarelui”. Procesul-verbal prin care a fost cercetat accidentul de muncă a fost supus controlului judiciar și a fost recunoscut valabil. Vârsta de pensionare nu poate constitui un impediment în angajarea în câmpul muncii, este apt de muncă, iar acest fapt este confirmat prin dosarul medical nr. 18 din 09.11.2017. Carnetul de muncă nu i-a fost eliberat de întreprindere nici la data concedierii, nici la o altă dată ulterioară. În lipsa carnetului de muncă a fost în imposibilitatea să se angajeze la un alt loc de muncă.

Reclamantul a indicat că la SA „Floarea Soarelui” a lucrat din 24.08.2009 până la 28.12.2017, adică 8 ani 4 luni. Deoarece a fost concediat cu încălcarea procedurii și a fost privat ilegal de posibilitatea de a munci, SA „Floarea Soarelui” este obligată să-i compenseze salariul pe care nu l-a primit. Compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului urmează să fie calculată în temeiul art. 145 Codul Muncii. Salariul mediu la momentul eliberării din funcție constituia suma de 3580 de lei. Suma prejudiciului până la data de 28 aprilie 2018 constituia suma de 14320 de lei. Astfel, compensarea pierderilor cauzate de neachitarea la timp a salariului pentru lunile ianuarie-aprilie 2018 constituia suma de 15611,80 de lei.

Vladimir Gaidău a solicitat anularea ordinului de concediere nr. 375-p din data de 28.12.2017; restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului cauzat prin plata de către angajator a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, compensarea prejudiciului moral cauzat în mărime de 3 salarii medii ale salariatului, repararea prejudiciului cauzat ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci în sumă de 15611,80 de lei și a indemnizații în legătură cu concedierea în sumă de 7073,40 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 26 octombrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Gaidău împotriva SA ”Floarea Soarelui” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, repararea prejudiciului material și moral, încasarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 04 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost respinsă cererea de apel depusă de Vladimir Gaidău, reprezentat de avocatul Igor Ciuru, și a fost menținută hotărârea din 26 octombrie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Pentru a concluziona astfel instanța de apel a reținut că prin actul din 28.12.2017 s-a confirmat că Vladimir Gaidău a refuzat să semneze ordinul de eliberare, iar prin înscrisurile de la f.d. 42-45 se confirmă faptul că Vladimir Gaidău a fost chemat pentru a-și ridica carnetul de muncă, pe care nu l-a luat la data de 28.12.2018.

De asemenea instanței de apel nu i-au fost prezentate probe că în perioada 28.12.2017 - 02.01.2018 apelantul/recurentul a fost în imposibilitate de a se angaja la alt loc de muncă în lipsa carnetului de muncă.

La 20 iunie 2019, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal (f.d. 143), Vladimir Gaidău a declarat recurs împotriva deciziei din 04 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat și apreciat în mod eronat legea, normele dreptului procedural, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la data de 04 aprilie 2019.

Materialele cauzei atestă faptul că decizia contestată a fost expediată părților la data de 02 mai 2019 și recepționată de către recurent la data de 07.05.2019 conform avizului de recepție anexat.

Astfel, recursul declarat la data de 20 iunie 2019, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal (f.d. 143), este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Vladimir Gaidău, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vladimir Gaidău nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vladimir Gaidău ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție
d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vladimir Gaidău împotriva deciziei din 04 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Victor Burduh